

Woestijntijd

Na het mooie, positieve eerste nummer van *WegWijs* van dit jaar, over 'Hoop', gaat het tweede nummer over 'Woestijntijd'. Dat lijkt een grote tegenstelling te zijn. We hebben het anker van ons geloof, de hoop, vastliggen in de hemel, waar Christus is. Toch kan ons leven hier lijken op een woestijntocht. Als het leven moeilijk is en we te kampen hebben met moeiten, zorgen of verdriet, dan kan God soms zo ver weg lijken. Dan kan de twijfel toeslaan: zorgt God werkelijk voor mij? Draagt Hij mij, in het lijden wat ik moet doormaken?

Woestijn... ik ben nog nooit in een woestijn geweest. Toch ken ik de woestijn al van kind af aan. Door de bijbelvertellingen op school. Als kind leerde je al dat het volk Israël voor straf 40 jaar in de woestijn door moest brengen. Ik zág ze sloffen door dat hete zand... Wij zijn vertrouwd met de bijbelse verhalen waarin de woestijn zo vaak een rol speelt. Toch heb ik pas later de diepere gedachte erachter leren zien. Hoe God zijn volk heeft geleerd om op Hem te vertrouwen, juist in schijnbaar uitzichtloze situaties. Hoe mooi die gedachte terug komt in de profetieën van bijvoorbeeld Jeremia. Hoe God er naar kan verlangen dat zijn volk geen andere goden in het vizier heeft, maar alleen Hem, Jahwéh. Ik bén!

Zo mogen wij ook als wij een 'woestijntijd' in ons leven doormaken, vertrouwen op Gods zorg en liefde voor ons. Niet dat daarmee een woestijn direct een aantrekkelijke plek wordt om te bivakkeren, wel omdat we dan onze hoop alleen op Hem richten, die ons werkelijk kan bijstaan in ons leven. In mooie en in moeilijke tijden. Daarmee zijn deze beide nummers van *WegWijs* weer aan elkaar verbonden. Ook in de woestijn ligt het anker van ons geloof vast in de hemel.

Katrien Janssens-Salomons, voorzitter Bijbelstudiebond

*Onze hoop alleen
richten op Hem,
die ons werkelijk
kan bijstaan
in ons leven*

